

ŠOLSK

2

ČASOPIS

OSNOVNE ŠOLE

BOŽIDARJA JAKCA

Šolsko leto 2007/08

Pomlad je tu in z njo nova številka šolskega časopisa.

Pri tej številki je sodelovalo še več učencev in upam, da bo tako tudi ostalo. Vesela sem, da veliko pišete in ustvarjate. Iskrene čestitke tudi vsem, ki ste se izkazali na športnem, kulturnem ali glasbenem področju. Ponosni smo na vas in vaše mentorje.

Uvodnik

OSNOVNI PODATKI ŠOLE

USTANOVITELJ ŠOLE
Mesto Ljubljana

SEDEŽ ŠOLE
Nusdorferjeva 10, 1000 Ljubljana

RAVNATELJICA Staša Rejc, prof.

TELEFONSKE ŠTEVILKE
IN NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

tajništvo
01 520 66 50
fax 01 520 66 60
tajnistvo@os-bozidarjajakca.si

ravnateljica
01 520 66 51
ravnatelj@os-bozidarjajakca.si

pomočnica ravnateljice
01 520 66 58
pomocnik@os-bozidarjajakca.si

zbornica
01 520 66 52

svetovalna služba
01 520 66 53
svetovalne@os-bozidarjajakca.si

kuhinja
01 520 66 54

športni kabinet
01 520 66 55
sport@os-bozidarjajakca.si

knjižnica
01 520 66 56
knjiznica@os-bozidarjajakca.si

računovodstvo
01 520 66 57
racunovodstvo@os-bozidarjajakca.si

računalniški kabinet
01 520 66 59
computer@os-bozidarjajakca.si

zobna ambulanta
01 548 20 04

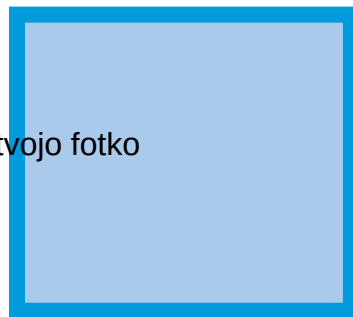
PŠ Hrušica
01 544 36 45
hrušica@os-bozidarjajakca.si
fax PŠ Hrušica
01 544 36 46

SPLETNE STRANI
www.os-bozidarjajakca.si

URADNE URE
tajništvo: vsak delovnik
od 9.30 do 11.30 in
od 13.00 do 14.00
računovodstvo: vsak delovnik
od 9.30 do 11.30 in
od 13.30 do 14.30

UVODNIK

eno tvojo fotko

Trije meseci so mimo kot za šalo. Čakali smo na vašo pošto, ampak očitno niste imeli časa. Pišite, vprašajte, kar vas zanima in odgovorili vam bomo. Naj bo šolski časopis časopis vseh učencev, učiteljev ter staršev. Za lažje sodelovanje vas vabim, da mi prispevke pošljete kar na moj naslov: nina.stiskovsky@guest.arnes.si. Lahko pa jih oddate tudi v šolski nabiralnik.

Vabim tudi vas dragi starši, da se vključite in napišete svoje mnenje, razmišljanja ali vprašate, kar vas zanima. Še enkrat bi vas spomnila, če imate možnost, da sponzorirate oziroma uredite sponzorstvo za tisk časopisa, mi pišite ali se oglasite v učilnici 98.

V ekipo urednikov šolskega časopisa sta se priključili še Neža Bricelj in Klara Simetinger, ki že pridno ustvarjata ob strani starih mačkov, Katarini, Klari, Luki in Tinkari. Vabljeni še ostali!

Spomladanska številka šolskega časopisa je v znamenju ljubezni in prebujanja, zato vas vabim, da se prebudite z nami.

Nina Bernard

Dragi starši, če imate možnost,
da sponzorirate oz. uredite sponzorstvo
za tisk šolskega časopisa,
kontaktirajte urednico Nino (učilnica 98) ali
nina.stiskovsky@guest.arnes.si.

PREDSTAVITEV NAŠIH USTVARJALCEV

TINKARA SMREKAR (9 let)

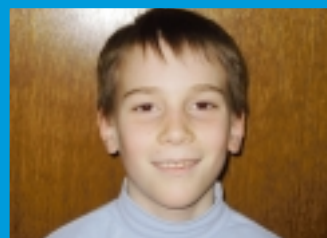
V prostem času se ukvarjam s plesom, petjem in rada ustvarjam.

Si zaljubljena? Sem.

Ali imaš domačo žival? Imam muco Nino, psa Maja, kokoši in zajce.

Kateri je tvoj najljubši film? Harry Potter in dvorana skrivnosti.

Kakšno glasbo poslušas? Hip hop in rap.

LUKA HODAK WEBER (9 let)

V prostem času igram video igrice in poslušam glasbo.

Si zaljubljen? Da.

Ali imaš domačo žival? Ne.

Kateri je tvoj najljubši film? Sam doma.

Kakšno glasbo poslušas? Crazy frog.

NEŽA BRICELJ (9 LET)

V prostem času se ukvarjam s plesom.

Si zaljubljena? Ne.

Ali imaš domačo žival? Muca Žaka in psa Ara.

Kateri je tvoj najljubši film? Peter Pan.

Kakšno glasbo poslušas? Hip hop.

KLARA SIMETINGER (9 LET)

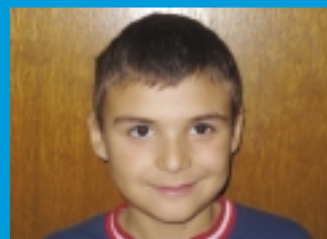
V prostem času se ukvarjam s smučanjem.

Si zaljubljena? Ne.

Ali imaš domačo žival? Imam.

Kateri je tvoj najljubši film? Zgodbe iz Narnije.

Kakšno glasbo poslušas? Pop.

ADRIAN SMAKIĆI (9 LET)

V prostem času se ukvarjam z računalnikom.

Si zaljubljena? Sem.

Ali imaš domačo žival? Ne.

Kateri je tvoj najljubši film? Druslji.

Kakšno glasbo poslušas? Albansko.

KATARINA BETON (11 LET)

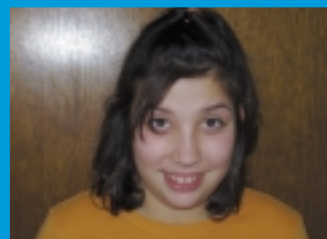
V prostem času se ukvarjam z glasbo in badmintonom.

Si zaljubljena? Sem.

Ali imaš domačo žival? Ne.

Kateri je tvoj najljubši film? Vse, kar si dekle želi.

Kakšno glasbo poslušas? Siddharta, Shakira.

KLARA NOVAK (9 LET)

ŠPORTNE NOVICE

Vsem učencem iskreno čestitamo!

PLAVANJE

Smo prvi v Ljubljani ekipno, zmagovalka je Katja Černe. Pri štafeti so Klemen Breskvar, Jaka Feist, Urban Kobal in Mark Vidrih ter dekleta Katja Černe, Urša Markelj, Kaja Koleča in Julija Prepeluh dosegli 2. mesto v Ljubljani.

Luka Levec, Peter Bizjak in Matija Feist (kategorizirani) gredo na državno prvenstvo.

DVORANSKA ATLETIKA

Na tekmovanju v atletiki (skok v višino) je Tjaša Mehle osvojila 1. mesto s šolskim rekordom za mlajše deklice (140 cm).

Pri skoku v daljino je Benjamin Mesić dosegel 3. mesto v Ljubljani, Matevž Jerebic pa se je prav tako uvrstil na 3. mesto pri skoku v višino.

ŠPORTNE NOVICE

JUDO

Na državnem prvenstvu v judu je Drago Stanković osvojil 3. mesto.

GIMNASTIKA

V polfinalu na mali prožni ponjavi so se naši učenci tudi dobro odrezali. Domen Habič je bil 3., Maša Habič 4.. Na finalni tekmi je Domen dosegel 7. mesto, Maša pa 26. v Sloveniji.

KOŠARKA

Mlajši košarkaši so se uvrstili v 1. ligo. Dodati imena k sliki?

ŠOLSKI DOGODKI

SMUČARSKI SKOKI

Smučarski skoki so šport, ki se odvija na dveh terenih – zimskem in poletnem. To je šport, pri katerem tekmovalci ne smejo poznati strahu. Treningi so naporni, vsak traja po dve uri. Imamo dve vrsti treningov – treninge za kondicijo in moč. Izvajamo pa jih v telovadnici ali na prostem na skakalnicah. Moja trenerja sta Miha in Kristjan.

Obstaja osem vrst skakalnic, od najmanjše K6 do največje K185. Svetovni pokal poteka na skakalnicah K90, K120 in K185.

Skakalnice so sestavljene iz zaletišča, odskočišča in doskočišča.

Moj osebni rekord je 16 m in 50 cm, moj najdaljši skok s padcem pa je bil dolg 18 m.

Leon Bedjanič, 4. a

JUDO

Judo treniramo dvakrat na teden, v ponedeljek in četrtek. En trening traja 60 minut.

Na začetku se postavimo v vrsto in pozdravimo. Potem tečemo v krogu po judo blazinah. Nato se ogrejemo. Razvrstimo se v pare in se borimo. Na koncu se igramo igro rakce. Vmes imamo odmor, med katerim lahko pijemo. Najraje se borim, saj vedno zmagam.

Včasih imamo tudi turnir z nagradami. Tekme in turnirje imamo tudi na drugih šolah.

Nejc Slatinšek, 4. a

TOJZLOV VRH

Na Tojzlovem vrhu je bilo super. Hodili smo na pohode, učili smo se, kako delati s kompasom. Na pohod smo šli tudi zvečer, ko se je stemnilo. S sabo smo imeli svetilke, s katerimi smo si svetili.

Na Tojzlovem vrhu smo se imeli lepo.

Sandra Kostreševič in Aleksandra Borovina, 4. a

TEHNIŠKI DAN

V torek, 4. 3., smo imeli tehniški dan. Delali smo različne poskuse. Izdelovali smo vetrnice. Na smučarja iz papirja smo nalepili sponko in ga z magneti vodili po smučarski stezi. Potapljača smo spustili v plastenko polno vode, v kateri je plaval. Ko smo plastenko stisnili, se je spustil na dno. Balon smo z lepilnim trakom prilepili na slamico in ga spustili, da je poletel ob vrvici.

Poskusi so bili zabavni, ob njih pa smo se tudi nekaj naučili.

David Petković in Klemen Sladič, 4. a

NOGOMET

NOGOMET TRENIRAM ŽE CELO LETO. SKORAJ VSI FANTJE V NAŠEM RAZREDU RADI IGRAMO NOGOMET. TA ŠPORT MI JE ZELO VŠEČ, SAJ SPADA MED NAJBOLJŠE. ZDAJ SMO VSI ŽE ZELO DOBRI IGRALCI. ŽELIM SI, DA BI POSTAL DOBER NOGOMETAŠ.

DAVID VUK, 2. b

NADSTANDARDNA ŠPORTNA VZGOJA PRI UČITELJU PRIMOŽU

NA NAŠI ŠOLI IMAMO DVE TELOVADNICI IN SE VELIKO UKVARJAMO S ŠPORTOM. NAŠ ŠPORTNI UČITELJ JE PRIMOŽ. VSI GA IMAMO RADI IN RADI TELOVADIMO Z NJIM. UČIMO SE METATI ŽOGO, TEČEMO IN VADIMO NA POLIGONIH, KI JIH UČITELJ POSTAVI. KO JE LEPO VREME, GREMO TUDI NA ŠOLSKO IGRIŠČE. VČASIH SE GREMO TUDI IGRO MED DVEMA OGNJEMA. OB PRIMOŽU JE PRISOTNA TUDI NAŠA UČITELJICA LIDIJA, KI NAM PRAV TAKO POMAGA. TELOVADBO IMAMO TRIKRAT TEDENSKO IN SMO JE ZELO VESELI. VSAKIČ SMO OB KONCU URE ŽALOSTNI, KER BI RADI ŠE NADALJEVALI S ŠPORTOM.

UNA HAZHNADAR, 2. b

ŠOLSKI DOGODKI

ŠOLA NEKOČ

PREJŠNJI MESEC SMO OBISKALI ŠOLSKI MUZEJ. V NJEM SMO SI OGLEDALI STARE ŠOLSKÉ PREDMETE IN UČILNICE. POTEM SMO SE OBLEKLI V ŠOLSKA OBLAČILA. FANTJE SO OBLEKLI BREZROKAVNIKE, DEKLETA PA PREDPASNIKE. KO JE ZAZVONIL ŠOLSKI ZVONEC, SE JE POUK ZAČEL. PRIŠLA JE GOSPODIČNA UČITELJICA. IMELA JE SPETE LASE, DOLGO ČRNO KRILO IN ŠIBO. POZDRAVILI SMO JO: »BOGDAJ, GOSPODIČNA UČITELJICA.« V TISTIH ČASIH SE UČITELJICE NISO SMELE POROČITI, ZATO SO BILE VSE GOSPODIČNE. PREGLEDALA NAM JE ROKE ALI SO ČISTE. SOŠOLKA JE IMELA RDEČ LAK NA NOHTIH. UČITELJICA JO JE VPRAŠALA, ČE SO IMELI DOMA KOLINE. TUDI NAŠE UČITELJICE JE OKREGALA, KER SO IMELE PRSTANE NA ROKAH. UČILI SMO SE ŠTEVILKE DO 10 IN ZA VSAKO POVEDALI EN STAVEK. REKLA SEM: »NA NAŠEM VRTU RASTETA 2 ZELJ-NATI GLAVI.«

PREIZKUSILA SEM ŠE OSLOVSKO KLOP. BILO MI JE PRAV UDOBNO. SOŠOLEC RUBEN JE PPREIZKUSIL OSLOVSKO GLAVO. TO DOBIŠ ZA KAZEN IN POTEM JO IMAŠ NA HRBTU, DA CELA VAS VIDI, DA SI BIL V ŠOLI POREDEN. ZA DOBRE STAVKE SEM DOBILA NAGRADO.

POBOŽALI SMO NAGAČENO MAČKO IN PURANA, POKLEKNILI NA KORUZO IN ODŠLI IZ MUZEJA. BILO MI JE ZELO VŠEČ.

LIA HRIBERNIK, 2. b

LJUBITELJI GLASBE

POLEG OSTALIH ŠOL OBSTAJA TUDI GLASBENA ŠOLA. V NJO SE VPIŠEMO LJUBITELJI GLASBE. TAM SE UČIMO IGRATI NA RAZLIČNE INSTRUMENTE. NEKATERI OD NJIH SO: KLAVIR, KITARA, VIOLINA, VIOLONČELO, TROBENTA IN ŠE MNOGI DRUGI. LJUDEM, KI IGRAJO NA INSTRUMENTE REČEMO PIANISTI, KITARISTI, VIOLINISTI, FLAVTISTI ... JAZ IGRAM NA VIOLONČELO IN SEM ZATO MLADA ČELISTKA. V GLASBENI ŠOLI SE UČIMO TUDI TEORIJU. UČIMO SE NOTE IN JIH ZAPIŠEMO V NOTNI ZVEZEK. V GLASBENI ŠOLI SE UČIMO, DRUŽIMO IN ZABAVAMO. PRIDITE NA NAŠE KONCERTE!

UNA HAZNADAR, 2. b

MOJI KROŽKI

Moja najljubša športa sta hip-hop in plavanje. Pri hip-hopu mi je vseč plesati rep. Nekaj plesov sem se že naučila, veliko pesmi je angleških. Imam zelo prijazni učiteljici Azro in Špelo.

Petra pa je moja učiteljica plavanja. Uči me tehnike plavanja. Znam že plavati prsno, prosto (kravl) in hrbtno, delfina pa se še učim. Ime našega kluba je Biba.

Ko sem bila na državnem tekmovanju, sem dobila klubsko majico. Rada imam šport. Tudi pri telovadbi v šoli se veliko naučim saj imamo dva učitelja.

Nika Modic 2. b

PLESNE VAJE PLES PLUS

NAŠA PLESNA ŠOLA SE IMENUJE PLES PLUS. PLESNE VAJE IMAMO OB PONEDELJKIH. OBISKUJEMO JIH DEKLICE IN DEČKI. NA VAJAH SE UČIMO PLESATI OB GLASBI. NAUČILA SEM SE ŽE EN PLES, KI MI JE VŠEČ. NAUČILI SE BOMO ŠE DVA PLESA. PLESNE VAJE ZELO RADA OBISKUJEM.

Tijana Milaković, 2. b

ZOBKI

Zobki, zobki nagajivi,
nehajte boleti!
Hitro, hitro ti krtačka,
v roke in umiti.

Petra Vidrih, 4. a

LUTKARSKI KROŽEK

V ŠOLI IMAMO LUTKARSKI KROŽEK. TUDI SAMA GA OBISKUJEM. TAM USTVARJAMO LUTKE. Z NJIMI NASTOPAMO. UČITELJICA NAS UČI, KAKO RAVNAMO Z LUTKO. UČI NAS TUDI NASTOPATI. LUTKARSKI KROŽEK MI JE ZELO VŠEČ, ZATO KER RADA NASTOPAM. OBISKALI BOMO TUDI GLEDALIŠČE IN SPOZNALI PRAVE IGRALCE.

TINA NIKOLIČ, 2. b

ŠOLSKI DOGODKI

TEDEN OTROKA

NA PODRUŽNIŠNI ŠOLI HRUŠICA SO OKTOBRA (TEDEN OTROKA) PRIPRAVILI ŽIV ŽAV. ZBRALI SO SE UČENCI, STARŠI IN UČITELJI TER SE PODROBNO SEZNANILI Z DEJAVNOSTJO GASILCEV.

ČESTITKE ZA DOBRO PRIPRAVLJENO IN POUČNO ZABAVO.

ŠOLSKI DOGODKI

PRIPRAVILI SMO SPREJEM PRVOSOLCEM

31. 1. 2008 SMO NA OŠ BOŽIDARJA JAKCA PRIPRAVILI SPREJEM PRVOŠOLČKOV, DA BI SPOZNALI SVOJE BODOČE UČITELJICE. PRIPRAVILI SMO JIM PRAVLJICO O ŽABICI, NATO SO IZDELALI LUTKE IN MASKE TER ZAPLESALI ŽABJI PLES. VSI SO SE ZABAVALI IN KOMAJ ČAKAJO, DA SE NAM PRIDRUŽIJO.

Mentorice: Metka Cigale, Simona Ipavec Možek,
Katja Kokošar Kovačič, Mirka Planinc,
Nadja Korelc, Irena Kaudela

ŠOLSKI DOGODKI

UČENCI 4. A SMO OBISKALI ŽELEZNISKI MUZEJ
V LJUBLJANI. TAM SMO VIDELI STARE PARNE
LOKOMOTIVE, DELAVNICO IN ŽELEZNIŠKE
PRIPOMOČKE.
BILO JE SUPER!

V DIMNIKU JE
ZELO UMAZANO!

ŽIGA VEHOVEC 4.A

KULTURNI DAN

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU

V četrtek, 7. 2. 2008, smo našemu največjemu pesniku Francetu Prešernu na predmetni stopnji posvetili kratek kulturni program in se ob tem spomnili na 159. obletnico njegove smrti. Na proslavi so sodelovali učenci in učenke: recitatorji – Nina Vovk, Žana Štekovič, Nika Ademovič, Kaja Koleča, Iza Škrjanec, Lea Erzar, Aleša Bricelj, Tjaša Žnidaršič, Tanja Gavranič, Marina Pejanovič; glasbeniki – Rebeka Gregorc, Matej Peranec, Igor Sabljic ter ostali (skrbeli za tehnologijo) – Miha Kerč, Stefan Kuzmanovič, Klemen Breskvar. Med recitatorji je bila tudi učiteljica Urška Vrtačnik in učitelj Marjan Klampfer. Sodeloval je tudi pevski zbor pod vodstvom mentorice Vanje Suhadolnik. Tema letošnjega kulturnega programa je bila slovenska in evropska romantika. Vodji kulturnega programa sta bila učitelj Marjan Klampfer (poskrbel za izbor evropske poezije in za izbor glasbe na zgoščenkah) ter učiteljica

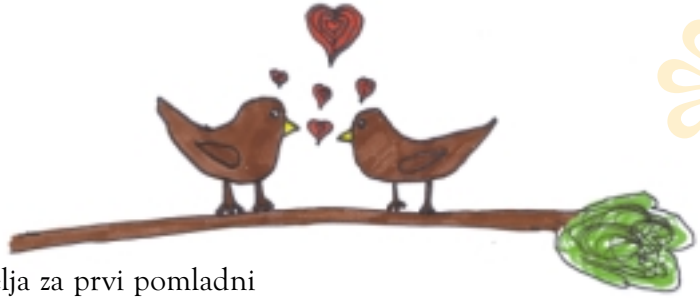
Romana Šarec Rojc (avtorica veznega besedila, poskrbela za izbor Prešernove poezije, za izbor fotografij in izdelala powerpoint predstavitev). Učenci in učenke, ki so kulturni program spremljali, so bili zelo kulturni in jih je potrebno pohvaliti. Zahvala vsem sodelujočim in vodstvu šole, ki je ob koncu proslave poskrbela za sladko presenečenje nastopajočih.

R. Š. R.

PREBUJANJE S POMLADJO

GREGORJEVO

Gregorjevo (12. marec) še danes velja za prvi pomladni dan, čeprav se ne ujema z koledarskim začetkom pomladi.

Koledar se je v zgodovini spreminjal in prvotno sta se praznik in začetek pomladi ujemala. Ko je veljal še stari julijanski koledar, je namreč Gregor, sicer znan kot prinašalec luči, godoval na prvi spomladanski dan, ko je navadno res že toplo. Ta svetnik je bil v resnici papež Gregor Veliki, ki je vpeljal nov koledar – uporabljamo ga še danes in se po njem imenuje gregorjanski. Gregorjevo se je z novim koledarjem premaknilo nazaj.

Zaradi žvrgolenja ptičkov po vrtovih in grmovju rečemo, da se na gregorjevo **ptički ženijo**.

Ljudstvo pravi, da se med ptiči najbolj mudi kosu, zato na Dolenjskem velja pregovor: »Če je ob svetem Gregorju breza zelena, so kosi godni že ob svetem Juriju.« V ljubljanski okolici so mnenja, da imajo ptički ta dan gostijo in da na vsakem grmu visi pogačica. V Beli krajini iščejo otroci pod grmovjem »berliček« in »povitico«.

Gregorjevo velja tudi za dan, ko **spustimo luči** v vodo, kar pomeni, da se takrat dan začne daljšati in ne delamo več ob razsvetljavi. Spuščene luči v vodo imajo, zlasti v nekaterih krajih na Gorenjskem, točno določeno obliko. Tam mladi spuščajo splave po potoku ali reki v domačem kraju.

Mnogi ga zamenjujejo z Valentinovim. Vendar se po starem običaju na Valentina (14.02) ptički šele snubijo.

Pripravila Tinkara Smrekar, 4. b

VALENTINOVA PESEM

*Pride Valentinovo,
vsi se imamo radi.*

*Vprašanje je,
zakaj se ne bi imeli radi
prav zares.*

*Pride Valentinovo,
vsi se pomirimo,
se večkrat objamemo
in vse lepo si zaželim.*

Belma Hodžić, 3.b

ZVONČKI

*Zvončki beli se med snegom bleščijo,
cvetni listi sončne žarke lovijo,
veter ziba jih sem ter tja,
skupina zvončkov zacinglja.*

Katarina Beton, 5. b/8

UTRINKI IZ ŠOLE V NARAVI

ŠOLA V NARAVI: KRANJSKA GORA

Učenci 5. a in 5. b smo teden dni preživel v zimski šoli v naravi v Kranjski Gori.

V ponedeljek zjutraj, 4. 2. 2008, smo se poslovili od staršev in se polni pričakovanj odpeljali na Gorenjsko. Nastanili smo se v Železničarskem domu.

Vsak dan smo smučali, razveselili pa smo se tudi plavanja, nočnega smučanja in sankanja ter teka na smučeh.

Na začetku so nas razdelili v štiri skupine. Smučali smo po vseh progah. Slabši so smučali po bolj položnih, boljši pa po bolj strmih progah. Najboljši so šli na najbolj strm Podkoren. Na smučišču smo bili od 9.00 do 12.00 in popoldne od 14.00 do 16.00.

En dan pred koncem smo priredili tekmovanje. Vsaka skupina je tekmovala med sabo. Na koncu so podelili priznanja za tekmovanje ter za to, kako dobro smučamo: smučar, dober smučar ali zelo dober smučar.

Nočno sankanje

V sredo sta učence nižjih skupin učiteljica Nina in učitelj Primož odpeljala na nočno sankanje. Tisti najbolj neobogljivi so že pred začetkom pristali v lužah, ki so nastale ob robu smučišča. Zelo smo se zabavali! Sankali smo se po smučišču, dokler ni prišla skupina smučarjev.

Nočno smučanje

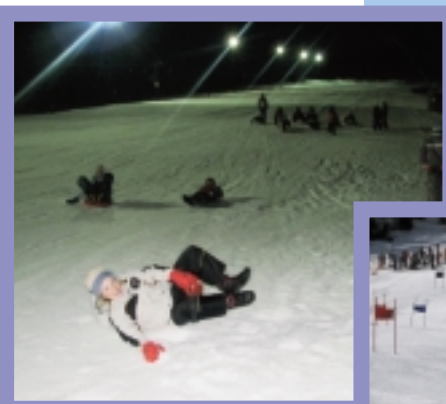
V sredo so nas učitelji odpeljali na nočno smuko. Smučali smo na Dolenčevem rutu. Bilo nas je približno 10. Proga je bila dobro osvetljena. Zdelo se nam je odlično.

Plavanje

V četrtek smo šli plavat v hotel Larix. Z nami so bili tudi nekateri učitelji. Vsi smo se najprej stuširali, nato smo odšli vsak po svoje. Tam so bili jakuzzi, plavalni bazen, otroški bazen, tobogani ... Igrali smo se petelinji boj z učitelji in jim plavali med nogami. V dom smo odšli zadovoljni in veseli, saj smo vedeli, da nas čaka zabava.

Pet dni je hitro minilo in v petek, 8. 2. 2008, smo se odpeljali domov.

Učenci dodatnega pouka, 5./8

UTRINKI IZ ŠOLE V NARAVI

ŠOLA V NARAVI MI JE OSTALA V LEPEM SPOMINU

V ponedeljek, 4. 2. 2008, smo šli v šolo v naravi v Kranjsko Goro. V Ljubljani je zjutraj padal dež, ko pa smo se bližali Kranjski Gori, je začelo snežiti.

Ko smo prispeli, smo nesli potovalke v sobe. Po malici smo šli na smučišče, ki je bilo le nekaj minut oddaljeno od počitniškega doma, kjer smo bivali.

Drugi dan, ko smo šli s skupino na štirisedežnico, sem šla jaz prvič. Bilo je zelo lepo, ker sem videla skoraj celo smučišče in gore. Ko pa je bil čas, da smo morali iti s sedežnice, sem se ustrašila in ostala na sedežnici. Morala sem skočiti, na srečo pa se mi ni nič zgodilo. Kljub vsemu je bilo zelo lepo.

Zvečer smo imeli druženje, se pogovorili o pomembnih stvareh ter igrali zanimive igre.

Zjutraj smo se morali na hitro urediti za na smučišče. Šli smo na proge, za katere si sploh nisem predstavljala, da bom kdaj smučala na njih. Šli smo tudi na tek na smučeh. Bilo je zanimivo, vendar sem se tudi utrudila.

V četrtek smo šli plavat v hotel Larix. Ker nas je bilo veliko, so se pokvarile vtičnice, ker je bilo toliko sušilnikov za lase vklopljenih naenkrat. Prišli smo zelo pozno in zamudili večerjo. To je bila najboljša šola v naravi od vseh, ki sem se jih kdaj udeležila.

Katarina Dimnik, 5. b/8

NISEM SE UDELEŽILA ŠOLE V NARAVI

Zelo sem se veselila šole v naravi v Kranjski Gori. Teden dni pred odhodom pa sem nenadoma zbolela.

Nekega dne, ko sem se odpravljala v šolo, sem dobila močan glavobol. Počakala sem do konca pouka ter hitro odšla domov. Ugotovila sem, da imam zelo visoko vročino. Z mami sva se odpravili k zdravniku. Vzeli so mi kri. Nato sva počakali na izvide. Zdravnica mi je povedala, da imam hudo virozo.

Čez približno dva dni nisem imela več povišane temperature. Mami in oči sta mi kupila nove smuči, smučarske palice in čelado. Vsega sem bila zelo vesela. Pripravila sem si kovčke in vse potrebno. Pripravljena sem bila na ponedeljkov odhod v Kranjsko Goro.

Proti večeru smo z družino gledali televizijo. Naenkrat pa sem spet dobila visoko temperaturo. Bila sem žalostna, saj sem vedela, da ne bom mogla iti. Mami me je tolažila in mi povedala, da bomo tudi mi odšli smučat na Roglo. Poklicala me je še moja najboljša prijateljica in sošolka Nuša. Obvestila me je, da ima virozo ter da se ne bo udeležila šole v naravi. Malo sem se pomirila.

Prišel je ponedeljek. Skozi okno sem opazovala sošolke in sošolce, kako odhajajo. Počutila sem se osamljeno in bilo mi je zelo žal, da nisem šla z njimi.

Minil je teden dni in zopet sem šla v šolo. Prijateljice so mi povedale, da so zelo uživali. Čeprav nisem šla z njimi, sem bila vesela, da so se imeli lepo in se srečno vrnili.

Maruša Slana, 5. b/8

TADEJ AMERŠEK (AMI) – INTERVJU Z MLADIM SMUČARSKIM UPOM

Tadej je 12 letni fant, ki trenira smučanje pri Smučarskem klubu Črna na Koroškem (SK Črna). SK Črna je vzgojil veliko pomembnih svetovno znanih smučarjev, ti so Mitja Kunc, Katjuša Pušnik, Tina Maze, Ožbolt Ošlak, Aleš Gorza, Boštjan Delalut, ki je bil lansko leto moj trener, ko sem še trenirala.

24. 2. 2008 je bila regijska kombinacijska tekma za dečke in deklice na smučišču v Črni na Koroškem. Tekmovalci so smučali v zgornjem delu slalom, v spodnjem pa veleslalom. Tam je smučal tudi Tadej Amršek in osvojil drugo mesto. Z njim sem naredila kratek intervju.

■ Od katerega leta že smučaš?

Smučam že od 1999 leta, v SK Črna pa treniram od leta 2000.

■ Kaj te je pri smučanju navdušilo, da si začel trenirati pri Smučarskem klubu Črna na Koroškem?

Navdušilo me je to, da je v Črni veliko tekmovalcev, ki so smučali v svetovnem pokalu.

■ Kdaj si prvič tekmoval za SK Črna?

Prvič sem tekmoval leta 2000.

■ Naštej nekaj tvojih najpomembnejših smučarskih uspehov.

Bil sem drugi v državi leta 2003, prvi v državi leta 2006, prvi v regiji leta 2006 in skupno tretji v regiji 2006.

■ Smučanje je včasih precej nevaren šport. Si imel ti pri smučanju kdaj kakšno težjo poškodbo?

Ne.

■ Ti po vseh teh treningih preostane še kaj prostega časa? Kaj takrat počneš?

Ja. Igram nogomet.

■ Najlepša ti hvala. V prihodnosti ti želim obilo šolskih in nogometnih uspehov, še posebej pa »SMUČARSKIH«.

Za SK Črna: Klara Simetinger 4. a

ŠOLSKI DOGODKI

ODPADKI V OKOLICI ŠOLE IN V NASELJU

Z nekaterimi učenci dodatnega pouka za 3. razrede smo se odpravili s fotografskim aparatom v okolico šole. Naš namen je bil ugotavljanje in dokumentiranje količine odpadkov v našem šolskem okolišu. Presenečeni smo bili nad količino in raznovrstnostjo odpadkov ter številom uničenih košev za smeti. Odpadki, ki smo jih našli, so bili naslednji: zamaški, pločevinke, plastenke, cigaretne ogorki, papir, plastične vrečke,

ke, varovalke, ostanki pirotehničnih sredstev, konzerve, steklo, gume ... Poleg table za prepovedano vodenje psov na šolski okoliš smo našli pasji iztrebek. Pogledali smo v posodo za biološke odpadke in v njej poleg teh odpadkov videli pločevinko in alu folijo. Glede na to, da je naselje zelo dobro opremljeno s skupnimi posodami za papir, embalažo, steklo in biološke odpadke na ekoloških otokih in s koši za smeti, je količina odpadkov na tleh izredno velika.

Učenci so odgovorili na nekatera vprašanja o tej raziskovalni uri. Misli učencev nad vidnim so bile : »Nikoli si nisem predstavljal, da bo toliko odpadkov.« ter »Jaz pa vedno hodim brezskrbno okoli, nikoli nisem opazil teh odpadkov. Danes pa ...«

Predlogi za čiščenje okolice so, da bi imeli zaposlene za pobiranje odpadkov ali bi jih pobirali z učenci v okviru šole. Nekateri učenci bi spodbudili ljudi, da odlagajo odpadke na za to določena mesta z denarnimi nagradami, drugi z denarnimi kaznimi. Vsak učenec je narisal tudi tablo z napisom, ki bi jo postavil v naselje, da bi spodbudil ljudi k odlaganju odpadkov v kontejnerje, zabojnike oz. posode za ločeno zbiranje odpadkov.

Učenci
Luka Dedić,
Jan Horvat,
Bruno Seraval
ter učiteljica
Biserka Novak

KAJ JE PUSTNI ČAS?

To je poseben čas v letu, ko se vrstijo sprevodi maskar in razni plesi. Pustne šeme dandanes izginjajo. To lepo izročilo skuša ohraniti šola, ki prireja za otroke ples v maskah in turistično društvo. Na pustno soboto si otroci nadevajo kupljene ali doma narejene maske in beračijo naokrog. Staro izročilo pravi, da obisk pustnih šem prinaša srečo in dobro letino, zato jih je potrebno obdarovati. Najpogostejše darilo je denar, ponekod pa dajo tudi krofe, saj v Sloveniji ne mine pust brez njih. Pustne šeme nastopajo navadno v skupini, nič ne govorijo in skrbijo za ropot, plešejo in poskakujejo.

Kurentovanje na Ptuj si vsako leto ogleda več kot 10.000 obiskovalcev.

Predpustni čas je s plesi, maskaradami in pustnimi obhodi obdobje, ko pustne šeme z norčijami obrnejo svet narobe. Pustni običaji, ki so se ohranili vse do današnjih dni, izhajajo iz starega poganškega praznika. V starem Rimu so v februarju, mesecu očiščevanja, po ulicah norele množice grozljivih mask, ki so predstavljale obiske umrlih prednikov; tak običaj se je pomešal s keltskimi in ilirskimi šegami, katerih maske pa so že predstavljale vesel značaj in izganjale zimo.

Tako kot vsako leto so tudi letos na Ptuj pripravi kurentovanje, ki bo trajalo do 4. marca, ko bodo na Mestnem trgu v središču mesta pokopali pusta.

Kurent s Ptujkega polja

Kurenta poznamo kot pustni lik s Ptujkega polja. V svoji prvotni obliki je predstavljal nekaj nadnaravnega. Kot demon se je začel bojevati z zimo in klical v deželo pomlad. Z divjim plesom in oglašanjem zvoncev ponazarja pradačni poskus navadnega človeka, da bi s čarovnijo vplival na naravne zakonitosti.

Podobnost s kurenti zasledimo že v grški mitologiji. Kurent se pojavlja v različnih zgodbah in pravljicah. Knjiga Bajke in pripovedke slovenskega ljudstva Jakoba Klemena iz leta 1930 kurenta predstavlja kot rešitelja Slovenca ob vesoljnem potopu.

Kako in kdaj je nastal lik kurenta, lahko predvsem ugotovimo. Lahko da je lik v naše kraje prišel iz jugovzhodne Evrope in se pomešal z verovanji staroselcev. Na dveh hišah v Jadranski ulici na Ptuj, ki sta bili sezidani v drugi polovici 17. stoletja, krasijo pročelje kurentove maske kot zidni okras. Maski na pročelju ima dolga ušesa, kar je značilno za današnje kurente iz okolice Žetal. Naglavni del maske je oblikovan v visoke pilastre. Pred vojno je bilo pustno poskakovanje kurenta večkrat prepovedano. Razlog so bili pretepi med posameznimi skupinami kurentov. Kurenti so se med seboj postavljali z metanjem ježevk v zrak in jih lovili. Največja sramota za kurenta je bila, če so mu na silo sneli kapo ali vzeli zvonce. Tega se je bal vsak, saj je to pomenilo sramoto tako zanj kot za domačino in vas. Zato so imeli za pasom tudi strelno orožje.

Kurentova oprava in običaji

Običaji in oprava kurenta od konca 18. stoletja pa do danes bistveno spremenili. Do srede prejšnjega stoletja so se v kurente lahko oblekli le neporočeni fantje, danes pa te omejitve ni več in med kurenti najdemo poleg poročenih moških celo dekleta.

Kurentov »čas« je bil od svečnice (2. februar) do pepelnice. Celotno kurentovo opravo so nadeli v soboto ali nedeljo pred pustom. Hodili so od vasi do vasi, obiskovali dekleta ali znanke.

Kurent nekoč in danes

Kdo se je skrival v kurentovi opravi, je bila skrivnost. Kurent se je na hitro pojavil in bil živ le štiri ali pet dni v letu. Zato so bila srečanja s kurenti vedno nekaj posebnega. Otroci so bežali v strahu pred njimi, dekleta pa, če kurentove oprave niso poznale, so se mu poskusile izogniti ali pa odkupiti z robcem.

Danes je kurent izgubil svoj pomen in vlogo v domačem okolju. Kurenta lahko srečamo v vseh letnih časih, predvsem na različnih športnih in drugih prireditvah. Njegovo pojavljanje ni več povezano z njegovim poslanstvom.

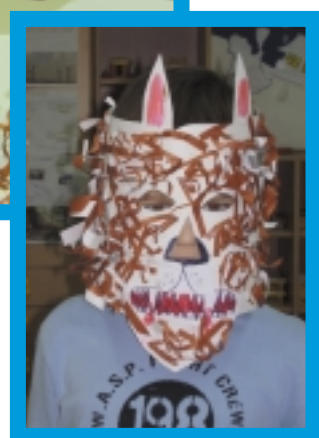
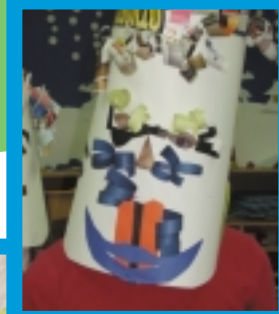
Priredila Katarina Beton (vir: Davorin Kelenc, internet)

PUSTOVANJE

OBISKALE SO NAS

MAŠKARE

ŠOLSKI DOGODKI

VSE O SRCU

(Naravoslovni dan za učence 8. razreda)

Ker je Valentinovo praznik vseh zaljubljenih in je povezan z našimi srci, na OŠ Božidarja Jakca v Ljubljani že peto leto zapored organiziramo na Valentinovo za učence 8. razreda naravoslovni dan, ki smo ga poimenovali »Vse o srcu«.

Učenci 8. razredov se že pred Valentinovim razporedijo v skupine (največ 15 učencev), ki so jim na voljo glede na njihove interese in zmožnosti.

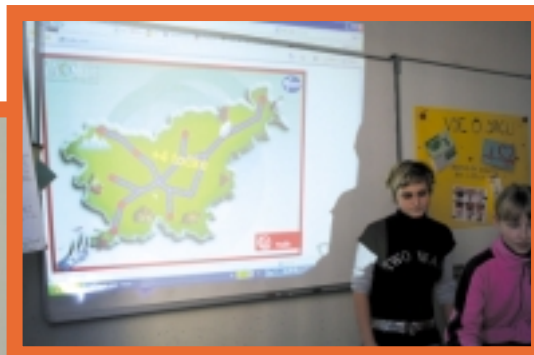
Učenci na ta dan delajo štiri šolske ure v skupinah.

Prva skupina učencev je obiskala Posvetovalnico za srce na Cigaletovi ulici v Ljubljani, kjer se je udeležila predavanja na temo »Vpliv prehrane na bolezni srca in ožilja«. Učenci so se v posvetovalnici seznanili z:

- ♥ zgradbo in delovanjem srca,
- ♥ dejavniki, ki krepijo srce in ožilje (zdrava uravnotežena mešana prehrana z veliko vitaminov in mineralov ter balastnih snovi, redno uživanje tekočin, vsaj 5 dnevnih obrokov, hrana ne sme biti preveč slana in mastna, redna telesna aktivnost, počitek),
- ♥ dejavniki, ki ogrožajo srce in ožilje (prevelika telesna teža, zvišan holesterol, telesna nedejavnost, zvišan krvni sladkor, zvišan krvni tlak, čezmerno pitje alkohola in kajenje),
- ♥ merjenjem (krvnega pritiska in holesterola),
- ♥ igrice Kardiomobil (Pfizer), s katero so se preizkusili v znanju o srcu.

Druga skupina učencev se je seznanila z varovalnimi živili. Učenci so spoznali znak, ki ga imajo varovalna živila, se seznanili z varovalnimi živili ter iz njih pripravili zdrav Valentinov zajtrk: narezano sadje, mlečni napitek (jogurt, banane, pomaranče in limone), oreščki, ptički iz kvašenega testa.

Tretja skupina učencev je analizirala celotedenski šolski jedilnik glede na prehransko piramido, energijske in hranilne potrebe učencev ter predlagala izboljšave.

VSE O SRCU

Četrta skupina učencev je na likovni delavnici ustvarjala iz različnih materialov na temo ljubezni, učenci pa so okrasili tudi sceno v jedilnici.

Peta skupina učencev se je v okviru delavnice Valentinove na Slovenskem seznanila z našim praznovanjem dneva zaljubljenecv ter njegovo zgodovino. Učenci so poiskali in izbrali različne verze na temo ljubezni iz ljudske poezije, seznanili so se z načinom obdarovanja nekoč in danes. V Štepanjskem naselju so opravili tudi kratko anketo med 42-timi naključnimi mimoidočimi

in prišli do zanimivih zaključkov. Polovica anketirancev praznuje Valentinovo tako, da obdarovance najpogosteje obdarijo z rožami in slaščicami. Večina vprašanih je vedela kateri zavetnik goduje na današnji dan, samo četrtnina vprašanih pa je vedela od kod izvira praznik.

Šesta skupina učencev je poskrbela za razdeljevanje Valentinove pošte (učenci so pisali, zbirali in delili pozitivne misli in dobre želje prijateljem v obliki Valentinovih pisem).

Po delu v skupinah so se učenci zbrali v učilnici, kjer je sledilo poročanje po skupinah. Vsaka skupina je predstavila svoje delo (izdelke, plakate, računalniško igrico, razdelitev Valentinovih pisem), nakar je sledila degustacija Valentinovega varovalnega zajtrka.

Glede na vsakoletni pozitiven odziv učencev in učenk se vsako leto trudimo dodajati vsebine, ki jih zanimajo in so povezane s srcem, zdravjem in ljubeznijo ter ne pokrivajo samo naravoslovnega področja. Želimo si, da bi lahko naslednje leto projektu dodali še glasbeno delavnico in delavnico tujega jezika na temo srca in Valentinovega.

Pripravila prof. gospodinjstva in biologije Elvira Sušec

ŠOLSKI DOGODKI

V mesecu februarju smo praznovali Valentinovo in Gregorjevo, mesec marec pa je v znamenju žena in mamic. Tudi očetov nismo zanemarili, ker so prav tako pomembni.

Kot sem že napisala, je pomlad čas prebujanja. Prebuja se narava, ljubezen, simpatije in učenci so se posvetili tem prijetnim stvarim. Tu si lahko preberete nekaj misli naših učencev o svojih starših in prijateljih.

LJUBEZEN STARŠEV

Moja starša me imata zelo rada. Skupaj gremo na vikend, tam se zabavamo in delamo. Zelo sem srečna, da me imajo radi. Z bratci veliko kolesarimo, igramo košarko in hodimo. Ko je moja mamica v službi, jaz pospravim hišo in tako je zelo vesela, ko pride iz službe. Očiju in mamici včasih naredim darila ali jih razveselim drugače. Zelo zelo ju imam rada, kar razpočila bi se, tako rada ju imam!

Ana Čičak, 3.b

Srečen sem, ker imam take starše. Srečen sem, ker me imata rada, rad imam tudi jaz njiju. Rad imam mamico in očija, ker mi pomagata. Najbolj srečen sem, ko se vsi zabavamo.

Anel Silahić, 3.b

Zelo sem srečen, ker imam tako zlate starše. Zelo sem srečen, ker gremo z mami na Šmarno goro in na Golovec. Srečen sem, ko gremo na Ptuj k babici in dedku. Mami velikokrat naredi pico ali sadno solato. Ati nas pelje v mesto.

Atija in mamico imam zelo rad.

Domen Sagadin, 3.b

Družina mi zelo veliko pomeni. Zelo mi je všeč, ker se igramo skupaj. Skupaj sadimo rože, hodimo na sprehode, izlete in potovanja. Skupaj hodimo na bazen, v Bosno, k babici, na piknike. Veliko lepih dogodkov smo preživeli skupaj z družino. Zelo sem srečen, ker imam zlate starše. Veliko mi pomenijo, veliko se smejimo. Zelo se imamo radi.

Dejan Bešić, 3.b

Srečen sem, ker imam tako prijazne starše. Pustita mi, da sem dolgo zunaj, da igram računalniške igrice, vsak dan me objameta. Najbolj sem vesel, ko gremo smučat, drsat, na sprehod, na morje, v hribe in ko gremo nakupovat.

Jan Horvat, 3.b

Oči in mami me vsako leto peljeta na bazen, na morje ali kam drugam. Zelo sem srečna, ker imam take starše. Oči me velikokrat pelje v McDonalds in včasih grem z njim delat. Z mamico greva velikokrat v mesto, tudi bratec Marko gre z nama. Vsako novo leto gremo v mesto gledati rakete in lučke. Mamica in očka mi dovolita, da grem spat k babici in dedku.

Maja Šučur, 3.b

VALENTINOV

S svojo družino se imam zelo lepo. In sama vem, da me imata starša zelo rada in tudi jaz ju imam. Skupaj hodimo na sprehode. Za novo leto se zabavamo, jemo, se žogamo, igramo nogomet, se smejimo, pogovarjamo, lovimo. S prijatelji naredimo piknik, gledamo filme, počivamo, rišemo, malo pokamo in dočakamo jutro.

Belma Hodžić, 3.b

Moja starša me imata zelo rada in to mi veliko pomeni. Skupaj se igramo, kolesarimo, drsamo in nabiramo rože. Skoraj vsak dan gremo k dediju na grob. Moja starša me peljeta v kino, v toplice, v hribe in na izlete. Zelo ju imam rada.

Tara Vidović, 3.b

Všeč mi je, da imam prijazne starše in da imam sestrico, čeprav mi kdaj ponagaja. Včasih gremo na izlet ali sprehod, včasih pa kam s prijatelji. Jaz imam vse rada in vsi me imajo radi, čeprav jim ponagajam tudi jaz. Vesela sem, da imam obleke za vsak dan. Pa tudi nikoli ne morem reči, da jih nimam rada, ker jih imam zelo.

Lara Zupančič, 3.b

Moji starši me imajo zelo radi. Moja mami je zelo prijazna, ker je moja mami in ker me je rodila. Rada imam tudi bratca Aleksa. Tudi moj očka je zlat. Vsi so prijazni. Če sem pridna, me peljejo v Kolosej. Če sem pridna cel teden, naju z bratcem starša peljeta kamorkoli želiva, na primer na letališče, v hribe, v Maribor. Tam se zabavamo. Zelo sem srečna, ker imam zlate starše.

Inja Perić, 3.b

Vesela sem, da imam tako krasne starše. Jaz imam rada njih, oni mene. Skupaj se vozimo s kolesom, gremo na tenis, v kino, k babici v Bosno, gledamo televizijo, včasih gremo tudi na morje v Portorož. Vesela sem,

ko smo vsi doma.

Sandra Jović, 3.b

Zelo sem srečna, ker imam prijazne starše. Imajo me radi. Skupaj gremo v kino, na smučanje, v gledališče, v muzeje in na drsališče. Z družino, dedkom in babico ter bratrancema gremo večkrat v hribe. Rada ju imam, ker me v ponedeljek, sredo in petek peljeta na gimnastiko.

Ana Bergant, 3.b

Starši me imajo zelo radi. Ko grem spat, me pridejo pozdravit in me stisnejo. Skupaj se igramo družabne igre in mi vklopijo DVD. Včasih gremo skupaj v kino ali na piknik in se zabavamo. Skupaj hodimo v hribe in večkrat mi preberejo knjigo. Včasih spečejo palačinke. Ko pa spečejo pico, mi dovolijo, da naredim golobčka. Očija in mamico imam zelo rad.

Jakob Mislej, 3.b

Skupaj s starši sadimo rože, včasih gremo na višje hribe. Takrat sem srečna. Poleti mi včasih mami pusti biti zunaj do desete ure. Lepo je tudi, kadar se vsi zberemo pri mizi za novo leto, kadar gremo v McDonalds in ko praznujemo rojstne dneve. Počutim se zelo lepo. Zelo sem srečna, ker imam tako lepo družino.

Teja Kodrič, 3.b

O PRIJATELJIH

Učenci in učenke 2. razreda imajo veliko prijateljev.

Nekateri so opisali, kaj jim je na prijateljih najbolj všeč.

Meni je na mojem najboljšem prijatelju najbolj všeč to, da se malokrat skregava ali stepeva. Všeč mi je, da se razumeva.

Urh Resman, 2. a

Všeč mi je, da mi prijatelji pomagajo in da so prijatelji z menoj.

Brin Šuligoj, 2. a

Na prijatelju mi je všeč, da se heca in da je prijazen.

Mark Ravšl, 2. b

Moj prijatelj se veliko heca in dobro igra nogomet.

Ruben Čizman, 2. b

Moj prijatelj zelo dobro igra nogomet. Všeč mi je, ker govori zelo dobre vice.

David Vuk, 2. b

Pri mojih treh prijateljicah mi je všeč to, da so zabavne. Vedno se igramo skupaj. Včasih se skregamo, ampak se pobotamo. Vse tri so tako nasmejane. Pri njih doma je tako lepo. Zelo lepo ustvarjajo.

Ampak najlepše mi je pri njih doma.

Nika Modic, 2. b

Moja prijateljica je vedno nasmejana in zelo zabavna. Kdaj se skregava, ampak samo za pet minut, potem pa sva spet prijateljici. Je lepa in zelo lepo ustvarja.

Lia Hribernik, 2. b

Meni je všeč, da so prijazni do mene. Nikoli me ne razočarajo, ker mi vedno priznajo svoje napake.

Ariana D. Pavlič, 2. a

Meni je všeč, da so prijazni in da imajo čisto dušo.

Erika Pust, 2. a

... LJUBEZEN STARŠEV

Moja starša se z mano uči, z mano rišeta, skupaj kaj delamo, gledamo televizijo, se igramo, gremo na sprehod. Peljeta me v kino, v šolo. Ko je novo leto, se veselimo.

Adis Šabotić, 3.b

Zelo sem srečen, ker imam tako zlate starše. Skupaj gremo na morje, v kino, v hribe, na piknike, zabave ... Imamo se radi. Vesel sem, ko gremo skupaj v hribe. Kmalu bom šel z očkom na Triglav.

Andraž Adlešič, 3.b

Zelo mi je všeč, ker imam take starše. Imam tudi starejšega brata, z mano se igra. Z bratom in očijem skupaj beremo knjige. Z mamico in očijem gremo velikokrat skupaj na potovanja, v kino, na bazen, na sprehod. Z njimi sem preživel veliko lepih dogodkov.

Rok Komat, 3.b

Zelo sem srečna, da imam super starše. Skupaj hodimo na sprehode, vedno mi pomagajo delati naloge in lahko sem dlje budna. Berejo mi pravljice, da lažje zaspi. Zunaj sem lahko, pa cel dan lahko igram igrice. Imam še tri sestrice. Največkrat smo skupaj za novo leto. Všeč so mi.

Ana Tasič, 3. b

O MAMAH IN OČETIH

Moja mami mi pomeni vse. Če kaj ne vem, mi pove. Če ne razumem, mi razloži. Samo ona me tako objame in če jokam, me stisne k sebi. Če je ne bi bilo, bi jokala tri mesece pa še več, ker mi moji starši pomenijo vse. Ona me je naučila pisati, govoriti in še kaj, ampak polovico tega me je naučil oči.

Oči mi pomeni vse. Všeč mi je, ko na računalniku igrava igrice, ko gremo na Šmarno goro, v vodno mesto Atlantis in še kaj se najde. On me je naučil brati, pisati, govoriti, hoditi in še kaj, ampak polovico tega me je naučila mami. Če ga ne bi bilo, bi jokala tri mesece pa še več.

Tinkara Smrekar, 4. b

Mamico imam zelo rada zato, ker me pazi, ker mi daje vse za preživetje predvsem pa zato ker mi daje največ kar je možno »LJUBEZEN«.

Očki se včasih poigrajo z nami, se smeji in tudi včasih nas objamejo če nam je hudo.

Klara Simetinger, 4. a

Moja mama mi pomeni čisto vse. Ve, da jo imam rad in jaz vem, da ima ona rada mene. Zato je nikoli ne bom zapustil in jo bom imel rad do smrti. In v tem trenutku ji pošiljam prav pritrčen pozdrav.

Očka mi pomeni vse, tako kot mama. On je moj heroj v resničnem svetu. On bi naredil vse samo, da bi bil živ in zdrav. On je kot najtrdnjše obzidje, ki me brani čisto vseh hudih stvari. Zato tudi njemu pošiljam prav pritrčne pozdrave.

Luka Hodak Weber, 4. b

Če mame ne bi bilo, bi vse drugače bilo. Ko zjutraj bi vstal, ti ne bi nihče prinesel kakav. Če očeta ne bi nihče zbudil, bi cel teden godrnjal. Nihče nas ne bi imel tako rad, nihče objel tako močno in pogrel, kadar bi bilo nam hudo. Ja, tako bi bilo, če na svetu bi staršev ne bilo.

Klara Novak, 4. b

Mami imam zelo rada. Všeč mi je, da se z menoj igra in se zna hecat.

Očija imam tudi tako rada. Skupaj greva marsikam: na smučanje, na morje ... Skupaj se igrava in hecava.

Hana Skitek, 4. b

Ko sem s tabo, je kot v pravljici. Ko sem daleč, sem v temi. Vesela sem ob tebi in žalostna, ko sem daleč od tebe.

Kaja Teropšič, 4. b

O MAMAH IN OČETIH

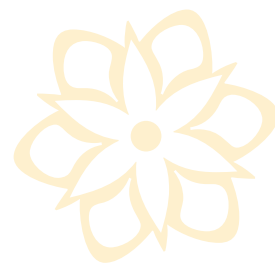
Mami imam zelo rada, ker je prijazna, razumljiva in me ima rada.

Očija imam prav tako zelo rada, ker se vedno heca, čeprav zna biti tudi resen. Rad se igra z mano in me ima rad.

Zelo si prijazna, se trudiš, da nam bo lažje, ko bomo veliki. Trudiš se, da se šolamo, da bomo lahko dobili službo. To mi zelo veliko pomeni in zelo te imam rada.

Oči ti zelo rad pomagaš, kadar sem v stiski in ko mi kaj ne gre dobro v šoli. Hvala, ker si mi omogočil šolanje in me zelo lepo vzgojil. To mi tudi zelo veliko pomeni. Zelo te imam rada.

Amina Nikočević, 4. b

MAMA

Mama je naša mama.

Ona bo vedno vesela, ko bo ob tebi.

Kadar si žalosten, ti bo pomagala.

Kadar si v stiski, se bo pogovorila,
kadar si sam, ti bo delala družbo,
ker mama je ena sama.

Tista, ki ti bo pomagala odraščati, je mama,
tista, ki je ob tebi celo življenje, je mama,
tista, ki ti je dala življenje, je mama.
Bodimo veseli, da imamo svojo mamo,
ker veliko otrok na svetu jo je izgubilo.

Vsi imejte radi svojo mamo,
ker mama je le ena sama.

Eva Žibert, 7. b

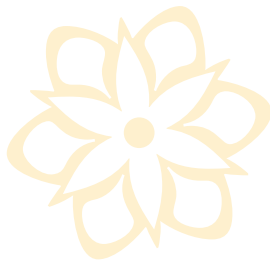
MOJA MAMA JE NAJBOLJŠA NA SVETU

Moja mama mi pomaga, ko sem v stiski,
vedno me brani pred podlimi stvarmi,
kadar se objameva,
si zaželiva le najboljše.

Mama je tista, ki s tabo odrašča,
je tista, ki si vedno vzame čas zate.
Vsi otroci imamo radi mamo,
saj nam je dala življenje.

Res je na svetu veliko lepih stvari,
a najlepše je biti ob mami.

Anja Senica, 7. b

MAMA

Veliko ljudi je še na tem svetu,
a najboljša, najpomembnejša je
naša mama.

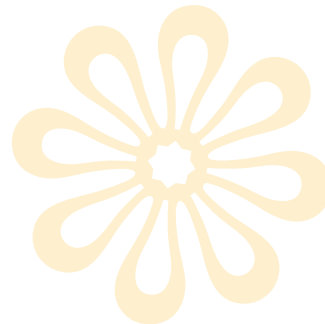
Kadar smo v težavah,
je mama zato,
da nam pomaga.

Tudi, če mame ni v naši bližini,
Je vedno v naših srcih.

Mame so edine,
Ki bi za nas naredile vse.

Imejmo radi naše mame,
Pa bodo tudi one imele rade
nas.

Rada Kostrešević, 7. b

ŠOLSKI DOGODKI

BLACK BAND

V okviru izbirnega predmeta glasbeni projekt ustvarja glasbena skupina, ki se je na javnih nastopih predstavila z imenom Black band. Vaje potekajo enkrat tedensko ob četrtkih, sedmo šolsko uro. Tisti, ki imajo takrat na šoli še dejavnosti to vedo, ker ne moreš preslišati glasnih bobnov, bas kitare, električne kitare in petja. Vaje velikokrat pritegnejo učence, ki ne sodelujejo pri izbirnem predmetu (redno jih obiskuje Emran Sakib z OŠ KDK). Najbolj vztrajna učenca in učitelja sta Kristian Klinc in Bernardo Brizani, ki se bo letos vpisal na glasbeno akademijo, kot odlični čelist.

Skupina izvaja različne glasbene zvrsti: etno glasbo, romske ritme, rock, rap ...

S svojim znanjem in suverenim nastopom so navdušili tudi člane skupine Terrafolk. Po koncertu, ki smo si ga ogledali v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma, so se jim naši učenci pridružili na odru. Navdušenje je bilo obojestransko.

Trenutno se skupina pripravlja za nastop na festivalu Korajža velja, ki bo 21. marca, na šoli.

Veliko učencev prepeva tudi v obeh pevskih zborih (na razredni in predmetni stopnji).

Nastopali smo ob novem letu na prireditvi za starejše občane in ob kulturnem prazniku na šoli. Za vsak nastop je vloženo veliko truda in vztrajnosti, kar delamo z velikim veseljem.

Na predmetni stopnji je le ena ura glasbene vzgoje na teden, zato se trudimo, da bi učenci pridobili in pokazali znanje ter pozitiven odnos do glasbene kulture tudi skozi interesne dejavnosti in izbirne predmete. Upam, da nam uspeva in da bomo navduševali še naprej.

Učiteljica Vanja Suhadolnik

S KNJIŽNE POLICE

Luc Besson

ARTUR in Minimojčki

Artur je nadebudni fantič, ki pri babici preživlja počitnice. S psom Alfredom zgradi za pleten namakali sistem za babičine redkvice, ob večerih pa Artur sanja o afriških pustolovščinah, ki jih je v svoji knjigi opisal njegov dedek.

Dedek je pred štirimi leti skrivnostno izginil, vendar je pred tem na vrtu zakopal čisto pravi zaklad. Ta zaklad mora Artur nujno odkriti, ker bo drugače vaški hudobnež zaplenil babičino lepo hišo.

Na vrtu pa ni skrit samo zaklad. Tam je čudovita dežela Minimojčkov, drobcenih bitij, ki bi lahko Arturju pomagali pri njegovi nalogi. Bo Arturju uspelo najti vrata v njihovo deželo?

Domišljijsko-pustolovska pripoved, ki bralca drži v napetosti do konca.

PPRIPOROČAM!!!!!!

Preberite tudi: Artur in prepovedano mesto, Artur in Maltezarjevo maščevanje ter Artur in vojna dveh svetov.

K. B.

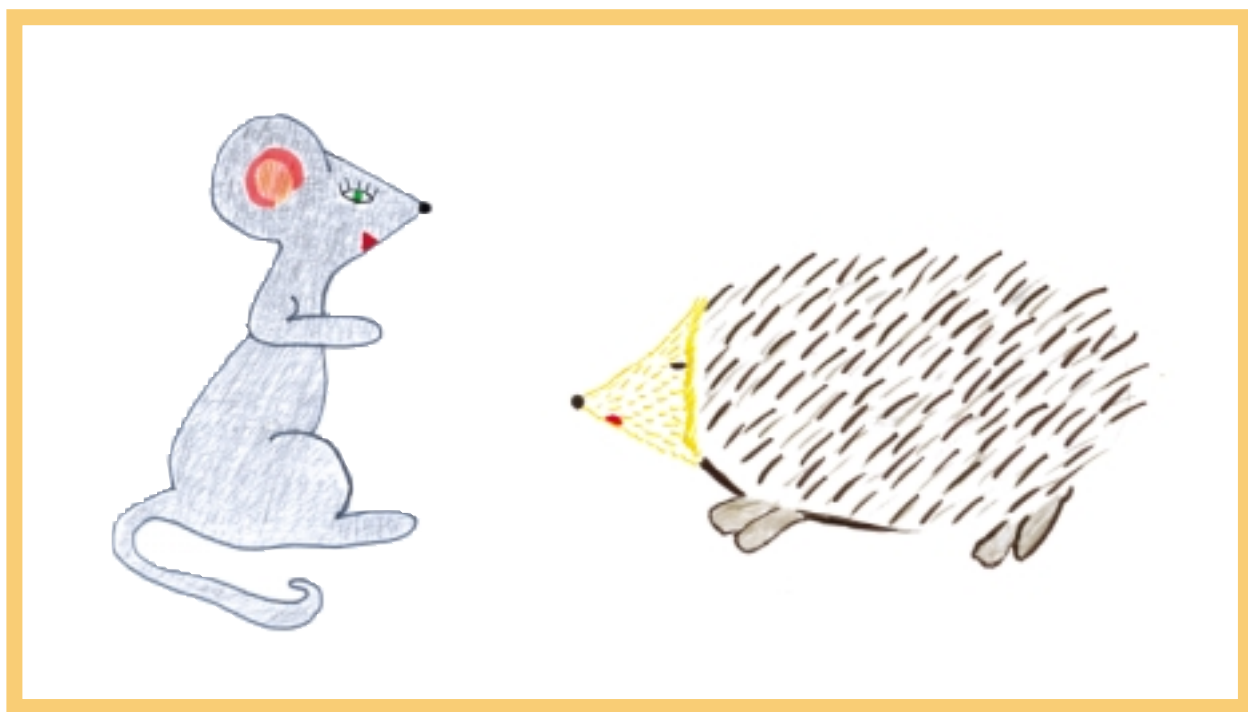
Literarni kotiček

DOMIŠLJIJSKA ZGODBA PO ZGODBI

MIŠKA JE ŠLA K ...

Nekega dne je šla miška čez plot. Pri tem si je strgala trebušček in takoj je šla k ježku, da ji ga zašije. Miška je prosila ježka, naj ji zašije trebušček. Ježek pa ji je odgovoril: »Daj mi hruško, pa ti zašijem trebušček.« Miška se je odpravila do hruške in jo prosila za en njen sadež. A hruška ji je odgovorila: »Daj mi dežnih kapelj!« Miška je šla k oblakom in jih prosila za dežne kaplje. Oblaki so ji rekli: »Daj nam vročine, da se bo dvignila sopara in se nabrala vlaga v nas, da bomo lahko deževali.« Miška je šla k soncu in ga prosila naj sije močneje, da bo topleje. Nakar ji je sonce odgovorilo: »Daj mi več helija, da bom močneje gredo.« Miška je šla na Zemljo in napolnila jeklenko helija in ga dala soncu. Sonce je naredilo soparo, iz oblakov je deževalo in hruška je dala miški enega od svojih sadežev. Miška je dala hruško ježku, da ji je zašil trebušček. Miška nikoli več ni lezla čez tisti plot.

Bruno Seraval, 3. b

MIŠKA JE ŠLA K ...

Nekoč je živela miška. Nekega dne je lezla čez plot, pri tem si je pretrgala trebušček. Hodila je po travniku in se je odpočila na kamnu. Ko je ležala, se ji je zgodilo nekaj najsrečnejšega. Veste kaj? Zašil se ji je trebušček. Ko se je zbudila, se je razveselila. Trebušček je bil zašit in še odejica poleg. Zavezala si jo je okrog vratu. Ko je hodila, je srečala zlobno vrano. Vprašala jo je kam gre. »Na sprehod,« je rekla vrana in odletela. Potem je srečala zajčka, miška je rekla: »Lep dan, kajne?« Rekel je, da je res in odskakljal. Potem je srečala miška, vprašal jo je kje živi. Na to vprašanje, je miška rekla, če se bosta poročila. Mišek je rekel: »Ja.« In čez 5 dni sta se poročila.

Inja Perić, 3. b

Literarni kotiček

TEŽAVE

Ptiček Pinko je nekega dne zagledal kravo Lizko.

Ptiček: »Da si včeraj mukala v noč, ni bilo prav lepo!«

Krava: »Ti pa zapri svoj kljun. Važič!«

Ptiček: »Ti krava! Samo travo ješ in na vsakem vogalu pustiš drek!«

Krava: »Jaz pa dajem mleko. Si pozabil? Pa še jajc ne znaš valit!«

Ko se vmeša jež.

Jež: »Bodita prijatelja. S prepiri se ne rešuje problemov.«

Krava je šla nazaj v hlev in ptiček je odletel na jug.

Nikoli več se nista videla.

Ana Tasič, 3. b

SOVICA MICI DOBI OČALA

Ko zaide sonce, se prikažejo sove. Odšle so po hrano. Ko so priletele do doma, so zagledale Mici. Vprašale so jo, kaj je narobe in Mici je bila čisto tiha. Sovice so vzkliknile: »Mici, kaj je narobe?« Mici jim je povedala, da bo dobila očala. Sovice so jo cel večer spraševale, zakaj je dobila očala. Naenkrat je Mici zavpila, da jih ima dovolj. Potem je Pika rekla: »Pojdimo se žogat.« »Ja«, so vzkliknile vse v en glas. Pred Mici se je pripeljal avto. Gospod ji je izročil zelena očala. Mici jih je nataknila na oči in rekla: »Pojdimo hitro spat, sonce bo kmalu tu.« Vse sovice so šle spat in mogoče spijo še danes.

Tara Vidović, 3. b

STRAŠNA PESEM

Bil nekoč je neki samorog ...

Kakšen samorog?

Strašen samorog.

Imel je petnajst plavuti,

gledal z osmimi očesi,

kožo posuto imel je s peresi.

Nekega dne se dvignil je v zrak,

treščil v ladjo in jo potopil.

Nabodel je skata,

ga scvrl za brata

in ga požrl, pa sam je umrl.

Bruno Seraval, 3. b

POMLADNA PESMICA

Zvončki že cvetijo,

ptičice pa žvrgolijo.

Vse rože že cveto,

ko otroci pojo.

Ptički se že ženijo,

na poroki kitara igra,

vsi plešejo ča-ča-ča.

Takšna je ta naša pomlad,

vsak jo vidi rad.

Neža Bricelj, 4. b

GREGORJEVO

Takrat se ptički ženijo,

novo pesem pojejo,

nove ptičke delajo

in se nam smejejo.

Klara Novak, 4. b

Literarni kotiček

SUPER PIRAT

KAKO JE NASTALA VAS?

Na morju je živel Super Pirat. Imel je leseno ladjo, ki je že skoraj razpadla. Na ladji je imel več kuhinj, spalnic, kleti, shramb in svojo majhno cerkvico. Jadral je po morju in se zaletel v otok. Ladja se je zlomila. Stvari, ki so popadale z ladje je nanese na otok. Super Pirat se je spomnil, da bi lahko iz lesa, ki je ostal naredil hiše in v hiše postavil kuhinje, spalnice ... Cerkev je zgradil iz posebno lepega lesa in tako je nastala vas.

SUPER PIRAT V VASI

Naš super junak se je sedaj naselil v svoji vasi. Nekaj časa je živel sam. Nekega dne pa je na otok naplavilo ljudožerce in njihove žrtve. Naš Super Pirat se je pošteno ustrašil, hotel se je skriti, a je bilo prepozno. Ljudožerci so ga že zavohali in privezali na steber. Hoteli so si privoščiti ljudobaro (obaro iz ljudi). Z ladje so potegnili njihove žrtve (Piko, Pika, Laurico, Mimi in Tarčiko). Mimi, Laurica in Tarčika so bile še dojenčice in za ljudožerce kot bonbončki.

Super Pirat je v žepu začutil nekaj ostrega. »Nož!« je vzkliknil v mislih. Prerezal je vse vrvi in nato so pobegnili v vas, kjer so se vselili v nove hiše.

Neža Bricelj, 4. b

O SNEŽAKU

Ana se je spraševala, kdaj bo zapadel prvi sneg. Preoblekla se je in naredila snežaka. Naslednji dan je šla pogledat snežaka in videla je, da se je stopil. Od snežaka je ostal samo še lonec. Potem je priletel ptiček in si na loncu naredil gnezdo. Ptiček je zaspal in sanjal o svojih mladičkih. Naslednji dan so se iz jajčk zvalili ptički. Ptiček je rekel: »O, to pa niso bile sanje, to je resnično.« Mladički so hitro rasli in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Miha Freund, 3. a

ANA IN MEDVEDEK

Nekoč je živela deklica Ana. Nekega petka je imela rojstni dan. Od babice je dobila majhnega medvedka iz pliša. Babica ji je rekla: »To ni navađen medvedek. Pazi nanj.« Imela ga je zelo rada. Poimenovala ga je Lumpi. Kamorkoli je šla, ga je vzela s seboj. Tako so se neke sončne sobote odpravili na piknik: očka, mati, Ana in Lumpi. Z avtomobilom so se odpeljali na jaso ob robu gozda. Medtem ko sta oče in mati pripravljala za piknik, sta Ana in Lumpi odšla v gozd, da bi nabrala sladke jagode, ki bi jih imeli za sladico. Košarico sta polnila z jagodami in kmalu zašla globoko v gozd. Tavalala sta in iskala pot nazaj, a je nista našla. Ana se je žalostna usedla na štor in sklonila glavo. Medtem je Lumpi oživel. Bilo mu je zelo hudo pri srcu, ker je deklica Ana neprestano jokala. Zamislil si je, da jo nekako razveseli. Hitro je skočil v košaro polno slastnih jagod in zaklical: »Ančica, pojdi naravnost do rdečega grma, tam zavij levo in prišla boš do staršev!« Ana je presenečeno dvignila glavo, si obrisala solzne oči in se ozrla okrog sebe, da bi videla, kdo ji govori. A nikogar ni videla. Le košara polna jagod, medvedka pa nikjer. Hitro je stekla po poti do staršev. Bila je zelo vesela, ker sta starša v roki držala njenega medvedka. Lumpi je bil ves vesel od slastnih jagod. Ana je ugotovila, da ji je medvedek pokazal pot do staršev. Od takrat je Ana verjela v babičine besede. Res je bil čarobni medvedek.

Tinkara Vehovec, 3. a

Literarni kotiček

SLAŠČIČARNA MUCA-MACA

Nekoč je živela Mucamaca, imela je prijatelja Fafija in Pikija. Skupaj so odprli slaščičarno. Začeli so izdelovati torte, kruh, sladoled, piškote, kolače in čokolade. Nekega dne jim je zmanjkalo moke, sladkorja, čokoladnega preliva in mleka. Fafi je rekel, da bo šel iskat te stvari. Mucamaca je rekla: »Pa pojdi.« Fafi je šel najprej v trgovino kupit torbo. Ko je Fafi kupil torbo, je šel k mlinarju. Mlinar mu je dal moko in Fafi se je odpravil v mesto. V mestu je kupil čokoladni preliv, mleko in sladkor. Ko je Fafi šel nazaj, se je ustavil v vrtnariji. Tam je kupil vrtnico. Ko je prišel nazaj domov, je Mucamaci izročil vrtnico. Vsi so zopet začeli delati in mogoče delajo še danes.

Tara Vidović, 3. b

SLAŠČIČARNA MUCA MACA

Na koncu vasi je slaščičarna Muca – maca. Pekovi lasje so spominjali na levjo grivo, bil je visoke in močne postave in pekel je tako sladke, slastne in mehke slaščice, kar je najboljšje. Klicali so ga kar Leon, ker je tako spominjal na leva. Ponoči se je odpravil v kletne prostore. Tam ga je že čakal cel trop levov. Leon je zarjovel tako, kakor pravi lev in vsi levo so se cvilijoče usedli na zadnje tace. Leon je malo zacvilil nato so levi začeli mesiti testo. Leon je spet tlesknil s prsti in levi so začeli oblikovati testo. Leon je pogledal vse izdelke. Leon je tlesknil s prsti in levi so dali peči sladice. Ko je bilo pečeno, je Leon, in to ravno opolnoči, dvignil roke. Levi so hitro okrasili slaščice in pričela se je velika zabava. Tako so potekli dnevi v slaščičarni Muca maca.

Bruno Seraval, 3. b

JESEN

Še včeraj vroče je bilo.
Zakaj me zebe, že močno?
Še včeraj sonce je močno sijalo,
Toplo me pozdravljalo,
Danes blede se smeji
In žalostno jesen pošilja mi.

A, ti jesen ne bodi žalostna,
Pri nas si tudi ti doma,
Čeprav nam dež in mraz
prinašaš
Listje, cvetje nam odnašaš,
Si lepa, barvna in igriva
Jaz vem, da nisi samo siva.

Malo časa bova skupaj,
Ker prišla bo teta zima,
Se drugo leto spet vrniva,
Obarvava drevo in zaplešiva
Z vetrom, dežjem in meglo.
Obarvala bova vse tako,
Da svet kot samo bo zlato.

Nuša Hrovat Škarja, 5. b/8

JESEN

Jesen je barvita,
kot mavrica prečudovita,
ko se ozreš,
same barve zazreš.

Ko veter zapiha,
se listje umika,
v zavetje tal,
kjer bo prebilo noč in dan.

Martina Cimerman 5.b/8

Literarni kotiček

KAKO BI BILO, ČE BI ČEZ NOČ S CESTE IZGINILI VSI PROMETNI ZNAKI ...

Nekega dne sem odšla s prijateljico na sprehod. Zagledali sva, da so prometni znaki izginili. Pogledali sva levo in desno, potem sva šli čez cesto. Ko je prijateljica odšla domov, sem vzela liste, ki so bili pisani in jih postavila na cesto, da bodo namesto semaforjev. Hodila sem do delavnice, da bi jim povedala, da so izginili vsi prometni znaki. Pri tem pa sem ves čas gledala levo in desno. V delavnici so mi povedali, da jih imajo oni. Potem sem se splazila do prometnih znakov in jih odnesla nazaj kamor sodijo. Tako so vsi udeleženci v prometu lahko upoštevali pravila.

Anita Tara, 3. a

PRAŠIČKA ŠTEFKA IN PES DOLGOPLAZEC

Nekega dne si je prašička Štefka mislila, da je končno našla svojega moža. Hotela ga je zasnubiti. Psa Dolgoplazca je peljala na najbolj romantična mesta. Skupaj sta opazovala sončni zahod, obiskala kino in jedla sta čokoladne srčke. Zelo se je trudila, a vse je bilo zaman. Nekega poletnega večera je pripravila romantično večerjo. Na mizo je postavila rdeče svečke, slastne čokoladne kosti, brikete v obliki srčkov, zase pa je pripravila vanilijev sladoled. Dolgoplazec je rekel: »Ker vidim, da se zelo trudiš, me lahko vzameš za svojega moža.« Prašička Štefka je bila tako vesela, da mu je na kosmato čelo pritisnila poljub. Naslednji dan, mu je Štefka povedala za uro poroke. Poročila naj bi se v prašičkinem domu, polnem blata. Seveda to Dolgoplazcu ni bilo všeč. Raje bi videl, da bi se poročila nekje na vasi, na cvetočem travniku. Sam pri sebi si je mislil: »Zdaj pa imam tega dovolj! S prašičko Štefko se ne bom poročil.« Naredil je načrt, vendar zanj Štefki ni povedal. Napisal ji je pismo in ga dal na okensko polico. Ko je prišel dan za poroko, ga je Štefka v bleščeči obleki čakala v blatu. K njej je priletela ptica in ji izročila pismo. Štefka ga je prebrala in začela jokati. Njena obleka je bila čisto mokra od solz in umazana od blata. Odločila se je, da bo obiskala Dolgoplazca. Vprašala ga bo, zakaj se ni hotel poročiti. Dolgoplazec ji je odgovoril: »Ker moja bleščeča dlaka ne prenese blata.« Dolgoplazec je predlagal svojo pasjo uto. In tu sta se poročila ter srečno živela do konca svojih dni.

Lea Božić, 3. a

ZAKAJ IMA ŽIRAF A DOLG VRAT?

Nekoč je živela žirafa Rezka. Imela je kratek vrat. Bila je zelo izbirčna. Še najbolj pri hrani. Ni jedla mesa. Jedla je samo listje, ki pa je raslo samo na najvišjem drevesu v tisti deželi. Ker ni marala nič jesti, je postala suha. Skoraj je že umrla od lakote, ko je dejala, da bo poskušala še zadnjič tudi če bo to zadnje, kar bo storila. Stegovala se je, da je kar naenkrat naredilo POOK! Žirafa se je tako stegnila, da ji je počil vrat in tako se je lahko stegnila do listja.

Od takrat imajo vse žirafe dolg vrat in so suhe, ker so dolgo časa stradale za listjem.

Monika Pust, 5. b/8

BASEN: RDEČA IN BELA VRTNICA

Nekoč sta na vrtu dve vrtnici stali,
A nikoli se nista skupaj igrali,
Saj sta že ob rojstvu tekmici postali.
Le barva ju je razlikovala
In ju s tem narazen dala.

Nekega dne pa se spet rdeča beli pohvali,
Da v lepšo barvo se je razvila
In zaradi tega več pozornosti dobila.

Pa se je bela oglasila:
»Morda lepše barve si,
A mene lepši cvet krasi.«

»Do kolen ne sežeš mi,
Ti, ki praviš, da te lepši cvet krasi.
Le moje steblo poglej, kako trdno stoji,
Medtem ko tvoje počasi že veni,« je vztrajala rdeča.

»Mogoče tvoje steblo res trdo stoji,
A moj cvet daleč naokoli najlepše diši.«

Tako sta se vrtnici prepirali dan za dnem.

Rdeča vrtnica je vedno bolj besna postajala
In kmalu se ji je dobra zamisel porajala.
Poklicala je svojega prijatelja krta
In mu naročila, naj beli vrtnici v korenine luknje zvrta.

A ker je krt pod zemljo narobe zavl.
Je ponesreči, namesto beli, rdeči vrtnici korenine iz zemlje izril.

NAUK: KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PADE.

Ana Čačič, 7. a

MED POČITNICAMI

Med počitnicami sem se vsak dan smučala. Zadnji dan, v nedeljo, je bilo najbolj razburljivo. Bila je namreč smučarska tekma. Zmagal je nek fant iz Celja, 2. pa je bil Tadej Amršek s časom 41,25. Lahko bi bil prvi, ampak ga je malo zaneslo, ker je bila sredi proge velika luknja. Tako so se moje počitnice končale.

Klara Simetinger, 4. a

Literarni kotiček

BREZ PROMETNIH ZNAKOV

Če na cesti ne bi bilo
prometnih znakov,
nastala bi zmeda, saj ne bi
bilo nobenega reda.

Vozniki vozili bi brez nadzora,
od zmede ne bi vedeli, kje je zavora.
Vozili bi brez kakršnih koli pravil,
na vsakem koraku stal bi avtomobil.

Ne bi več vedeli, kje je križišče,
saj bilo bi kot smetišče.

Cesta bila bi kot velika presta,
v osmici bi vozili avtobusi in
avtomobili in hitro bi se izgubili.

Policaј več reda delal ne bi,
brez znaka stop
ne bi bil več pri sebi,
tudi njegova piščalka sredi te zmede
odšla bi na druge oglede.

Le kako naj vedeli bi,
tu zavij levo in tu desno,
tu zaprto je križišče mestno,
tam veliki so protesti,
drugje pa poteka delo na cesti.

To se zgodi, če na cesti
prometnih znakov ni.

Nastja Milošević, 7. a

DVA RAKA

(basen)

V širnem morju dva
raka sta žvela.
En, bahavi, bolj močan, drug,
po glasu bolj plašan.

Pa se srečata po dolgih letih
in bahavi pravi mu:
»Ej prijatelj stari! Kako?
Veš, da najslavnejši rak pod to sem vodo?«
Tedaj manjšega plašnost mine
in ljubosumnost se vmes vrine.

In začela sta tekmovati,
pa bahavega se ne da premagati.
Ko manjši rak popolnoma obupa,
bahavi nameni mu več posluha.
Pa mu potoži: »Ti rak najsrečnejši
v tem morju,
vsepovsod prijatelje imaš,
mojih pa nikoli ni na obzorju.«

Od takrat naprej nista več tekmovala,
le dobra prijatelja sta za vekomaj ostala.

Nastja Milošević, 7. a

ENKA V ŠOLI

Jaka je ves potrt prišel domov. Mama je prišla ob petih iz službe in vprašala Jaka, če je vse v redu. »Kakor ponavadi,« je rekel in odšel v svojo sobo. Zelo ga je skrbelo kaj bo jutri na sestanku. Mama je še nekaj časa počakala, potem pa prišla v sobo in rekla, da je nekaj zagotovo narobe. Povedal ji je, da je pisal enko. »To si mi skrival? Naredila bova plan in bo zopet vse po starem.« Jaka se je veliko učil in od tega dne je dobival same petke.

Klara Novak, 4. b

JAZ IN MOJ PRADEDEK

Moj pradedek mi je govoril vse o živalih, ki prebivajo na kmetiji. Ko sem ga spraševala, kako to ve, mi je povedal, da on živi na kmetiji in da govori s svojimi živalicami. Zelo sem bila žalostna, ko so mi povedali, da je umrl. Upam, da je angel!

Sandra Jović, 3. b

PESEM O NINI

Nina je sladka kot mandarina,
prejšnje leto nas je učila,
sedaj pa je v prvi razred stopila.
Zdaj Nina prvi razred uči,
popoldne pa nas Andrej miri.

Tinkara Smrekar, 4. b

NARCISA

Rumena narcisa na vrtu brsti.
Rumena narcisa na vrtu cveti.
Rumena narcisa na vrtu dehti.
Rumena narcisa na vrtu stoji.
Rumeni narcisi se sonce smeji.
Ob rumeni narcisi sneg kopni.
Rumena narcisa se posuši.

Katarina Beton, 5. b/8

LISTAVCI

Jeseni listi rumenijo,
svojo zeleno barvo zgubijo.
Iščejo jo,
iščejo jo celo zimo,
pri tem se z belo odejo pokrijejo,
da se ne prehladijo.

Najdejo jo šele spomladi,
ko se misel jim utrne,
po čudežu se barva sama vrne,
kot da je radovedna,
ter se opravičuje,
ker je bila poredna.

Drevesa se skrivnostno smehljajo,
a svoje skrivnosti ne izdajo.
Spet so lepa ter košata
in z zeleno barvo bogata.

Katarina Beton 5.b/8

NOČNI DOGODEK

Katja je pri svojih 12 letih prišla v internat. Ni vedela zakaj, vedela je samo, da ji tam ne bo všeč. Bila je prestrašena in nezaupljiva. Dobila je sobo z drugimi dekleti, se učila in se spoprijateljila z ostalimi dekleti. Večina deklet je bila njena prijateljica samo zaradi tega, ker je bila nova in zato zanimivejša od ostalih. Večina deklet se je po kratkem času spoprijateljila z drugimi dekleti in ostala je sama. Potem je spoznala Saro. Bili sta si popolnoma različni tako po videzu kot po značaju. Katja, nezaupljiva, sramežljiva in tudi pogumna, Sara družabna, včasih glasna in predvsem prijazna do vseh. Imeli sta nekaj skupnih točk, večinoma pa sta se v mnenjih in tudi druge razhajali. Ampak mogoče sta ravno zato, ker sta si bili tako različni, postali tako dobri prijateljici. Katja je po enem letu v internatu poznala večino učencev in učenk in poznala vse učitelje. Kljub šolskim pravilom sta se s Saro pogosto izmuznili v gozd in kmalu sta poznali vsak njegov kotiček. Celo ponoči sta se nekajkrat splazili ven in gledali zvezde. Še posebej ob jasnih večerih sta se radi sprehajali po parku.

Katja je ogorčeno strmela v profesorico, storiti pa ni mogla ničesar. Učiteljica je ravno ocenila njen govorni nastop in se odločila, da bo tri dovolj. Ni ji pojasnila zakaj. Namenila ji je samo kratko besedico sedi in poklicala naslednjega učenca. Katja je sedla in preostanek ure uporniško strmela v zvezek in od časa do časa nekaj načekala.

Zvečer se je Katja vrgla na posteljo in glavo zakopala v blazino. Življenje je tako nepošteno! Najprej je dobila tri za govorni nastop, na katerega se je pripravljala dva tedna, v istem dnevu pa je dobila še ustno oceno iz matematike in geografije. Po vrhu vsega se je še oblačilo in nič ni kazalo na lepo jasno noč. Bila je besna na ves svet in niti s Saro se ni hotela pogovarjati.

»Kaj je narobe? Saj veš, da mi lahko poveš! Gotovo ne more biti tako hudo ...« Sara se je trudila

po svojih najboljših močeh, da bi jo razvedrila. Izmenično jo je tolažila, spodbujala in se jezila, Katja pa je bila tiho. Sara je prinesla kakav, v knjižnici si je izposodila njeno najljubšo knjigo in od ostalih deklet izprosila nekaj dobrih cd-jev. Ampak Katja je ostala nespremenjena in šele, ko je omenila, da bi šli lahko ponoči ven, se ji je razjasnil obraz.

Okoli enajstih zvečer sta se izmuznili skozi stranska vrata in stekli proti gozdu. Iz žepa sta potegnili baterijski svetilki in se odpravili do njune najljubše jase. Ko sta prispeli, sta bili rahlo zadihani, saj sta hodili precej hitro. Sedli sta na kamen in se zazrli v temno modro nebo.

Nekaj dolgih minut sta tako sedeli in opazovali zvezde, ko sta zaslišali premikanje ob robu jase. Previdno sta vstali in se tiho odpravili na drugo stran. Še ravno pravi čas sta se skrili za drevesa. Na jaso sta stopili dve postavi. Sedli sta na kamen in se zazrli na rob gozda, kot da bi nekaj iskali. Minilo je nekaj časa in očitno sta se postavi naveličali čakanja, saj sta se odpravili.

Komaj sta dobro izginili iz vidnega polja, se je zaslišalo grozno kričanje, pomešano s pritajenim šepetom in kletvicami. Katja in Sara sta stekli pogledat in zagledali zanimiv prizor, ki bi bil lahko zelo smešen. Starejša dijakinja je premočena do kože sedela na tleh in preklinjala, njena prijateljica pa je vreščala in kazala nekam za drevesa. Očitno ju nista opazili in Sara je zašepetala Katji: »Očitno je pozabila prestopiti potoček.« Katja se je obrnila stran od prizora v smeri kamor je kazala prijateljica premočene dijakinje. Zagledala je čudno svetlikanje in prvo, kar ji je prišlo na misel, so bili vesoljci. Nekaj v tem stilu je tudi kričala dijakinja.

Katja je Saro pocukala za rokav in odpravili sta se pogledat, kaj je svetlikanje. Skrili sta se za drevesom in kukali izza njega. Nek moški je klečal na tleh in ravno odpiral torbico. Na tleh ob njem je ležala prižgana svetilka. Ko je moški čez dolgih pet minut končno odšel, sta prijateljici stekli do

Literarni kotiček

torbice in zagledali truplo. Katja je pretreseno gledala žensko postavo in ne da bi se zavedala se je obrnila stran. Sara je od strahu zavreščala in stekla nekam med drevesa. Katja je počakala, da je prvi šok minil in ji sledila iz gozda.

Zadihano sta planili skozi vrata internata in se skoraj zaleteli v ravnateljico. Ta ju je začela oštevati, ko sta jo razburjeno preglasili. Druga prek druge sta vpili in ravnateljica je zajela sapo in zakričala. Dekleti sta prestrašeno utihnili in po licih so jima zaradi šoka in strahu polzele solze. Nazadnje je Katja začela umirjeno pripovedovati o njunem izletu. Ko je prišla do omembe trupla, je začela krčevito hlipati in nazadnje je ravnateljica le razbrala nekaj o umorjeni ženski. Začela se je nervozno smejati: »Saj je vse to šala, kajne? Kajne, da je dekleti?« Toda, ko sta prijateljici še vedno razburjeno odkimavali, se je zresnila. »Torej je v gozdu res truplo? Se ne šalita? Pa saj je prepovedano hoditi v gozd!« je še vzkliknila in odhitela v pisarno.

Čez slabe pol ure je pred vrati internata ustavil policijski avto. Ravnateljica je ravno govorila policistu, kaj sta povedali Katja in Sara, ko se jim je približala v temno oblečena postava. Iz žepa je potegnila dolgo črno stvar in jo namerila v ravnateljico glavo. Sara je zakričala in policist se je hitro obrnil. Tujcu je iz rok zbil pištolo in ga aretirал.

Zjutraj sta morali Sara in Katja odpeljati policista do trupla, vendar je le to izginilo. Našli so ga na poti nazaj. Ležalo je na pol v grmovju, napol zakopano v listju. Policist je odstranil listje in ko se je prikazal obraz, se je Katja obrnila stran. Policist ju je poslal po ostale.

Čez dober teden so ju nehali spraševati in zasliševati o nočnem dogodku, v internat pa so nehali prihajati razni psihiatri, ki naj bi jima pomagali »preboleti šok«.

Policisti so aretirali morilca in ugotovili, da je truplo pripadalo eni izmed dijakinj. Po tej ugotovitvi je približno polovica učencev zapustila šolo, Katja in Sara pa sta s starši odšli v toplice, kjer naj bi se znebili še preostalega šoka in prestanega strahu. Starši so se kljub vsemu strinjali, da lahko ostaneta na šoli, če želita.

Katjo in Saro so še nekaj tednov nenehno spraševali, kaj se je zgodilo in če je z njima vse v redu. Nekaj časa sta jim še odgovarjali, saj jima je bila vseč pozornost, sčasoma pa sta se naveličali in preslišali vprašanja. Po šoli so krožile razne govorice in izmišljotine o dogodku. Govorice so tako spremenile resnico, da je izgledalo, kot da bi šolo napadel serijski morilec, pobil vsaj deset oseb, učenka, ki je resnično umrla, pa je naredila samomor. Nekaj časa sta še poslušali neresnice in se jim smejali, ampak Katji je naenkrat prekipelo. Vzela je list papirja in napisala točno tako kot se je zgodilo, list pa je obesila na oglasno desko in ga obkrožila z rdečim flomastrom. Po tem so govorice postale resničnejše in sčasoma povsem zamrle.

Po dogodku so bili učitelji izjemno nervozni; zdrznili so se ob vsakem šepetu ali škripajočih vratih in polovica jih je dala odpoved. Šola je bila tako na pol prazna in nihče se v resnici ni ukvarjal z učno snovjo.

V avli so obesili portret mrtve učenke in priredili slavnostno kosilo. Ravnateljica jim je pripravila nekaj govorov, ki so jih svarili o nevarnostih in vsi so bili več ali manj podobni. Po približno enem mesecu je življenje postalo normalno in vrnilo se je v stare tire. In razen tega, da so imeli učenci in učenke še več šolske snovi in še več obveznosti ni bilo nič drugače.

S Katjo in Saro so nekaj časa delali, kot bi bili iz porcelana. Obema so podelili značko za pomoč policiji in enkrat ju je obiskal celo novinar. Nekaj časa so ju obiskovali zaskrbljeni starši, ampak postopoma so obiski postajali vse redkejši.

Po dveh mesecih se je končal pouk in odpotovali so na počitnice. Ko sta se jeseni vrnili v internat, sta srečali veliko novih učiteljev in nekaj učencev. Vse je bilo kot prej, skoraj tako kot prej, saj se jima je nočni dogodek za vedno vtisnil v spomin.

Ana Gajić, 8. b

ŠOKANTNO! POROKA ŽE V 8. RAZREDU?

Naj se sliši še tako neverjetno, sta se v ponedeljek Anja in Timi poročila. Pa kaj, boste rekli. Pa, če vam povem, da sta šele v 8. razredu? Poroka je bila v osnovni šoli Božidarja Jakca. Poročila sta se med glavnim odmorom. Župnik je bil Mitja iz istega osmega razreda. Priči sta bili Aljaž in Kristina. Bilo je tudi nekaj povabljenih in en nepovabljen, ki je prišel sam od sebe, a ga nismo sprejeli odprtih rok in tako so morali zanj poskrbeti tudi varnostniki. Ja, seveda smo imeli tudi varnostnike. To sta bila Monika in Miha. In kako je sploh prišlo do omenjenega dogodka? Med testom iz kemije (ne vem sicer kje sta našla čas, ker je bila navsezadnje le kontrolka), sta Aljaž (priča) in Mitja (župnik) opazila, da bi morda lahko naredili poroko. Mitja je tako doma napisal govor in naslednji teden so za to povedali še Kristini (priča). Priči sta tako ženina in nevesto pripeljali v garderobo. In obred se je začel. Žal ni bilo glasbe, pa tudi podpisati nista rabila nikjer. Župnikov govor je šel nekako takole: »Danes smo se v garderobi osnovne šole Božidarja Jakca zbrali zato, ker si bosta Anja Moškerc in Timotej Strniša dahnili usodni da. Ali obljubita, da bosta drug od drugega prepisovala kontrolke, si delala domače naloge ...« in tako naprej. S sabo so imeli celo prstana, ki sta si ju morala nadeti (žal jih zdaj ne nosita). Med obredom so bile sicer manjše prekinitve, saj je hotel biti prisoten nekdo nepovabljen. Vseeno smo obred pripeljali do konca. Srečna mladoporočenca se sicer nista poljubila, a mogoče samo potrebujeta več časa. Na šoli se je hitro (ali pa tudi ne tako zelo) razvedelo, da sta se poročila. Je pa res, da se o tem ni kaj dosti govorilo. Izvedela je tudi učiteljica za glasbo, zanimivo pa je, da razrednik o tem ni imel pojma. Zdaj mladoporočenca kar naprej nadlegujejo, da morata skupaj sedeti. Morda, če bi jima dali malo miru, bi to počela sama od sebe? Kdo ve. Vsekakor je bila to prva poroka v zgodovini OŠ Božidarja Jakca, ni pa nujno, da je bila zadnja. Morda načrtujejo še kakšno poroko ... Kdo ve? Vseeno pa lahko upamo, da ne bo tako amaterska, saj na tej prvi ni bilo ne glasbe, ne poročne pogodbe. Vendar pa je že to, da je bila velik korak naprej.

anonimen povabljenec (ali pa tudi ne)

PIKA NOGAVIĀKA IZ MODERNIH ČASOV

Živjo! Sem Pika. To pa sta Anica in Tomaž. Vam je dolgčas?

Preberite si mojo pravljico, pa vam ne bo. No, pa začnimo.

Nekega večera sem z očkom jadrala po morju. Bila je huda nevihta.

Mornarji so se borili z nevihto in seveda tudi očka. Naenkrat je očka odneslo v morje.

Zaklical je le »kmalu pridem v vilo čira čara«, zato se nisem nič bala.

Ko je sonce vzšlo, in se je naredilo jutro, smo že pristali v mestu.

S Fickotom in konjem smo odšli proti vili Čira Čara, da nam ne bi bilo dolgčas smo si prepevali pesmi. Na primer:

*Vrag naj vzame
vse kar je med nama.
Tvoje slike mečem
zdaj na tla.*

Prišli smo v vilo Čira Čara.

In kaj potem?

Preberi nadaljevanje v naslednji številki.

PA-PA

UGANKE

Rad jo imaš,
nikomur je ne daš.
Je sladka in rjava,
velikokrat
prodana.

Neža Bricelj, 4. b

Na njej
so shranjene
knjige in včasih
tudi igrače.
Ponavadi na njo
zlagamo tudi
krožnike in razne
pijače. Kaj je to?
Klara Simetinger, 4. a

PUSTNA

Se veselimo,
preoblečemo
v kostum,
preganjamo zimo.
Kaj je to?

Rok Komat, 3. b

ŠALE

Mujo koplje jarek. Mimo pride Haso in ga vpraša zakaj koplje jarek.

»Ker rabim sliko za osebno izkaznico, kjer se mora videti samo glava!«

»Že, že, ampak zakaj koplješ dva jarka?« »Butelj! Zato, ker potrebujem dve sliki!«

Neža Bricelj, 4. b

Gresta dve roži čez cesto in eno povozi avto. Druga reče:

»Grega parfum!«

Klara Simetinger, 4. a

MARIJA: Oči, a bi me kaznoval zaradi česa, česar nisem storila?

OČE: Seveda ne Marija.

MARIJA: Fino, kajti danes nisem pomila posode.

Neža Bricelj, 4. b

Pa lep pozdrav! ...

Tokrat ste bili zelo pridni in ste pripravili veliko zanimivih člankov in risbic. Pišite, rišite še naprej.

Prispevke pričakujemo do ...

Nina Bernard

